

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 654
van **BART DOCHY**
datum: 9 mei 2016

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) - Inkomensstabiliseringsinstrument

Bij de hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) werden verschillende mogelijkheden ingebouwd om aan risicobeheer te doen. Meer bepaald artikel 39 'Inkomensstabiliseringsinstrument' van de verordening 1305/2015. In het PDPO III wordt verwezen naar de artikels omtrent risicobeheer (36-39). Echter, in het PDPO III werden enkel de artikels 36 en 37 uitgewerkt.

De bedoelde steun in artikel 39 wordt slechts verleend indien het inkomen van een individuele landbouwer is gedaald met meer dan 30 % van het gemiddelde jaarinkomen van die landbouwer in de laatste drie jaar of het gemiddelde inkomen van drie jaren van de laatste vijf jaren, het hoogste en het laagste inkomen niet meegerekend.

In het kader van deze maatregel wordt steun verleend voor financiële bijdragen in onderlinge fondsen die fungeren als inkomensstabiliseringsinstrument en waaruit landbouwers wier inkomen ernstig is gedaald, worden vergoed. Het onderlinge fonds is een door de nationale overheid geaccrediteerd systeem dat de aangesloten landbouwers in de gelegenheid stelt zich te verzekeren en hen compensatiebetalingen uitkeert voor economische verliezen omdat hun inkomen ernstig is gedaald. Betalingen uit het onderlinge fonds kunnen maximum voor 70% van de gederfde inkomsten van de producent in het jaar waarin hij recht krijgt op deze steun.

Tot nu toe hebben slechts een beperkt aantal lidstaten of regio's gebruik gemaakt van dit inkomensstabiliseringsinstrument.

1. Welke lidstaten en/of regio's maken gebruik van het inkomensstabiliseringsinstrument?
2. Wat is de reden waarom zo weinig lidstaten/regio's hier gebruik van maken? Wat zijn de knelpunten?
3. Hoeveel middelen werden er voorzien voor het inkomensstabiliseringsinstrument in deze lidstaten en/of regio's?
4. Om welke redenen werd in deze lidstaten/regio's gekozen om gebruik te maken van het inkomensstabiliseringsinstrument? Hoe wordt dit instrument in deze lidstaten/regio's geëvalueerd?

5. Welke actoren dragen bij tot het onderlinge fonds in deze lidstaten/regio's? Welke actoren kunnen bijdragen tot dit onderlinge fonds?
6. Waarom maakt Vlaanderen geen gebruik van het inkomensstabiliseringsinstrument?
7. Wordt er alsnog overwogen om dergelijk instrument te ontwikkelen?

ANTWOORD

op vraag nr. 654 van 09 mei 2016

van **BART DOCHY**

1. Hongarije en de Spaanse regio Castilla y León.
2. Knelpunten voor de zeer geringe opname van deze tool door de lidstaten zijn:
 - hoge kostprijs. Uit berekeningen die de landbouwadministratie uitvoerde in aanloop naar PDPO3, bleek dat bijna het volledige PDPO-budget zou opgebruikt worden bij de toepassing van deze maatregel. Aangezien het PDPO meerdere doelstellingen nastreeft, is de maatregel bijna niet uitvoerbaar;
 - complexe systematiek om te bepalen of een landbouwer in aanmerking komt in een bepaald jaar;
 - laattijdigheid van betaling: pas als het inkomensverlies gekend is, kan de compensatie berekend worden. In de praktijk wil dit zeggen dat pas in het midden van jaar X+1 het inkomensverlies van jaar X volledig gekend is. Op het ogenblik van betaling kunnen de marktomstandigheden gewijzigd zijn ten opzichte van de crisisperiode.
 - sectoren in structurele crisis ontvangen op termijn geen compensatie meer omdat er steeds wordt vergeleken met het inkomen van de laatste drie jaren. Sectoren die grote prijsfluctuaties kennen zouden de grootste begunstigde zijn van deze maatregel.
3. Voor Hongarije is een uitgave voor de periode 2014-2020 gepland van 95,3 miljoen euro. De regio Castilla y León plande een uitgave van 14 miljoen euro.
4. In de beide PDPO-programma's staan de redenen vaag beschreven. Zo geeft het Spaanse programma bijvoorbeeld als reden aan dat het om een wijnstreek gaat.
5. Het fonds wordt in deze deelnemende landen gespijsd met Europese GLB-middelen, met een nationale of regionale cofinanciering en ook met een bijdrage van de landbouwers zelf (minimum 35%).
6. Omwille van de redenen genoemd onder punt 2. De Stratigische Adviesraad voor Landbouw en Visserij was bovendien geen voorstander van deze maatregelen.
7. In de huidige GLB-periode 2014-2020 niet.